

silenci confortant, una quietut d'església buida us acarona en el passeig i sentiú la necessitat de estar cansats per a deixar-vos caure en un banc, amb tota la vagància pròpia d'esperits selectes.

Comença a venir gent. Les dones hermoses de la ciutat baixen al passeig a l'hora de la posta, guarnides amb els seus millors induments. Unes van per a veure al *galán*, altres per a cercar-lo i les més jovenetes innocentment comencen a aprendre la faràndula de la vida, escoltant mig enrogides les precocitats dels *chaveas* de dotze anys per avall.

Les quatre senyoretes més *memes* de la *mema* aristocràcia, s'assenten en un banc i parlen, com en un *cine parlante*, dels defectes de tots els que passen pel seu enfront, i riuen artificiosament. Les mamàs fan rotllo apart i's diuen les mateixes frivolitats de fa tantes capvesprades. Un tinentet d'enllustrades polaines i coll alt, murmura no sé què als oïds d'una gentil morena que porta dol. I l'immensa aristocràcia de segona fila que no pot gastar-se deu cèntims per a llogar una cadira perquè s'ha gastat els estalvis d'un càrrec oficial per a vestir-se a la *dernier cri*, ambula mandrosament pel passeig, presumint la seva violentada elegància.

El passeig està animat; curull de gent que riu, que esvalota, que's dona cita a la mateixa hora cada dia per a disfrutar de l'inefable alegria de poder-se saludar moltes vegades i dir-se quatre paraules frívols i contemplar-se mutuament.

Les hores passen lleugeres i'l cel va tornant-se morat. S'ha encès el far i de tant en tant passa una ratxada de llum per entre la fulleraca verda. La gent va desfilant. Marxen les quatre cursis senyoretes amb les seves frívols mamàs. El tinentet de polaines enllustrades també s'aixeca i continua dient coses a l'orella de la morena que porta dol. I la gentada s'envà amb un gest d'avorrimet a la cara, despedint-se del parc fins a l'endemà a la mateixa hora, que tornarà a complir el deure de la vida social.

El parc queda silenciós altra volta. Tornen les parelles de rossinyols a dir-se amoretetes i del mar puja el murmur de les seves ones. Alguna que altra volta la quietut s'interromp al pas d'un *pessetero* que porta *juerguistes* a la Calata i fins d'algún d'ells en surt una copla llicenciosa que ressona en el passeig com una blasfèmia..

«... que traigo una borrachera
cogida con mi dinero.
que mira, mira, mira,
que mira como vengo...»

XIXU

Màlaga, 4-6-18.

SECCIÓ OBRERA

Mítting societari

Com dèiem en el número passat, no ens va ésser possible, per falta d'espai, publicar la ressenya del mítting obrer que va tenir lloc el divendres, dia 21, a «La Unió Lliberal». De ressenyar-lo en aquell número no hauríem pogut fer-ho amb l'extensió que amb molt gust ho fem avui.

En la nit del divendres, dia 21, va tenir lloc en el saló platea de «La Unió Lliberal», un mítting de propaganda societària, organit-

zat pel Sindicat de l'Art Fabril d'aquesta vila «La Alianza».

A l'aparèixer els oradors, són saludats amb una salva d'aplaudiments. Acte seguit, el president senyor Ventura declara obert l'acte; al qual també hi assisteix un delegat del governador. Tot seguit fa ús de la paraula

En Casimir Anfruns

Diu que és vergonyós que en plè segle XX encare es tingui de fer propaganda societària.

Combat a tots els polítics, a la premsa en general, menys a l'obrera, titllant-los d'ésser els causants de que encare no tinguin poixança els sindicats obrers.

Demana a les dones que deixin escrúpuls de banda i s'inscriguin en el Sindicat. (Ovació.)

El company Terns

Prega que tothom entri a formar part del Sindicat per a acabar amb l'espectacle denigrant d'ésser explotats per la burgesia. (Aplaudiments.)

El company Estrada

Explica aquest obrer, de Terrasa, com els diners empleats per a sostenir el Sindicat són ben gastats, puix amb ells s'obtenen millores que d'altre manera no's lograrien.

Diu que «Solidaridad Obrera» és el revòlver dels treballadors, perquè, si bé amb ell no maten, en canvi ha portat un home a la presó, culpable de l'empresonament de 35 obrers innocents i de les penes que passen. (Forts aplaudiments.) Diu que no parla més d'aquest assumpte, puix de llibertat n'hi ha molta, però no es pot dir el que s'hauria de dir. (Grans aplaudiments.)

El company Costa

Saluda als assistents, i especialment a les dones, en nom de l'Art Fabril de Sabadell.

Diu que ja han passat 30 anys des del dia en que la «Internacional» llençà el crit de «Treballadors, uniu-vos!» i encare, per la por a la plutocràcia, no estan units.

Diu que ells són revolucionaris, perquè no estan conformes amb les mentides convencionals que governen el món. Demuestra com, podent-se prescindir del capital, i en canvi éssent d'absoluta necessitat els utensilis, la mà d'obra, resulta que perteneix tot a ells i ells ho donen tot al capital.

Diu que els sindicats no són, ni entenen en política; ells només es preocupen de la part econòmica.

Diu que havent-hi l'article 13 de la Constitució que garanteix el lliure pensar de cada qual, baix la seva responsabilitat, Espanya és el país de l'Inquisició. (Forta ovació.)

El company Abat

Diu que les dones tindrien d'intervenir en els Sindicats, no com a socis de número, sino com a socis d'acció.

Diu que els socialistes anirien a una revol- ta abans d'anar a la guerra.

Excita als treballadors granollerins a que s'uneixin a fi de que, junt amb els de Barcelona, Sabadell i Terrasa (d'on és l'orador) puguin fer un *algo* que fins avui no s'ha sapigut fer. (Aplaudiments.)

El company Casals

de la Federació de l'Art Fabril d'Espanya, diu que a Espanya la dona tindria de dir als homes que ella no és una joguina, sino que

vol les seves mateixes llibertats, per a poder donar als seus fills l'instrucció que en el dia de demà els farà homes conscients.

Les fronteres tindrien de desaparèixer, per ésser la causa del gran crim actual. Considera un escarni el que es maten germans amb germans, per l'avarícia del capital de les diferents nacions.

Considera al comte de Caralt el més gran explotador de carn humana. Diu que veient la tempesta que anava a esclatar i que hauria derrumbat els puntals que sostenen la monarquia, a ell es deu el que la burgesia pagui els dies que durant la setmana tenen de fer vaga forsova. Això ell ho considera un escarni. Acaba dient que tothom deu treballar per que sigui un fet l'emancipació mundial. (Gran ovació.)

Na Lola Ferrer

Saluda en nom de la companya Dulcet, que no ha pogut venir. Diu que és vergonyós que mentres hi han mils d'obers que pateixen fam, hi hagi altre gent que gasta grans luxes.

Al Foment Nacional del Treball el considera l'enemic més poderós de l'obrere.

Diu que tothom s'uneixi i units ho vencerán tot. (Aplausos.)

El company Ventura

El president del Sindicat «La Alianza» parla últimament i diu que és lamentable el poc entusiasme que hi ha per a formar part del Sindicat, quan està demostrat les millores que per medi d'ell s'obtenen.

Diu que la por deu desaparèixer.

Explica el cas que els passa a la fàbrica de cà l'Umbert, que ja n'ha parlat RENOVACIÓ.

Recomana que tothom compri el periòdic que, complint acords presos en una assemblea de Barcelona, es publicarà dintre tres setmanes en la comarca de Sabadell, Terrasa, Granollers i Castella.

Sense que succeís cap incident va terminar l'acte, desfilant tot seguit la numerosa concurrència que omplia el local i en el qual hi havia una gran majoria de dones.

Conflicte resolt

Ha quedat solucionada la vaga de paletes, amb el triomf de les aspiracions dels obrers. A comptar des d'aquesta setmana, els paletes guanyaran sis pessetes diàries i els peons divuit rals.

Als nostres subscriptors

Per excés de feina a l'impremta on se confecciona RENOVACIÓ, no va ésser possible que ahir sortís aquest número.

Gràcies a aquest entrebanc, avui podem publicar extensa ressenya de la festa celebrada abans d'anit a «La Unió Lliberal», que va constituir un gròs aconeteixement.

Hem preferit, per a fer-ho, retirar la secció de Noves, composta ja per a publicar-se avui.

S'ha posat a la venda, el follet de l'Àngel Samblancat:

PROMETEO ENCARCELADO

Preu 25 cèntims

De venda a totes les llibreries i a la casa editorial Monclús: Tortosa

Imp. d'E. Garrell: Granollers; Telèfon 117